LIETUVOS RESPUBLIKOS SAUGIOS LAIVYBOS Į S T A T Y M A S

2000 m. rugpjūčio 29 d. Nr. VIII-1897
Vilnius

PIRMASIS SKIRSNIS BENDROSIOS NUOSTATOS

1 straipsnis. Įstatymo paskirtis ir taikymas

1. Saugios laivybos įstatymas nustato reikalavimus saugiai laivybai Lietuvos Respublikoje ir Lietuvos Respublikos jūrų laivų registre įregistruotiems laivams, taip pat reglamentuoja saugios laivybos valstybinę priežiūrą ir administravimą, žmonių ir laivų gelbėjimą, laivų avarijų tyrimą, paskendusio turto iškėlimą bei atsakomybę už saugios laivybos reikalavimų nevykdymą.

2. Šio įstatymo tikslas – Lietuvos Respublikoje įgyvendinant Tarptautinės jūrų organizacijos ir Europos Sąjungos teisės aktus saugios laivybos srityje:

1) užtikrinti, kad laivai, plaukiojantys su Lietuvos valstybės vėliava, atitiktų visus tarptautinius ir nacionalinius saugios laivybos reikalavimus;

2) mažinti laivų, neatitinkančių tarptautinių saugios laivybos reikalavimų, skaičių.

3. Šio įstatymo ir jo pagrindu priimtų teisės aktų normos netaikomos:

1) užsienio valstybėse įregistruotiems laivams, kurie plaukia per Lietuvos Respublikos teritorinę jūrą naudodamiesi taikaus plaukimo teise, ir juose esantiems asmenims;

2) Lietuvos Respublikos karo ir pakrančių apsaugos laivams. Visais atvejais, plaukdami bendrojo naudojimo vandens keliais, šie laivai vadovaujasi 1972 metų Tarptautinėmis laivų susidūrimų jūroje prevencijos taisyklėmis, o plaukdami uostų akvatorijomis, šių laivų kapitonai privalo vykdyti uostų laivybos taisyklių ir uostų laivų eismo tarnybų budinčių pareigūnų nurodymus saugios laivybos klausimais. Karinių incidentų, agresijos, laivų pažeidėjų sulaikymo ar kitais ekstremaliais atvejais šiame punkte numatyti laivai plaukdami uostų akvatorijomis naudojasi prioriteto teise.

2 straipsnis. Pagrindinės šio įstatymo sąvokos

1. **Bendrojo naudojimo vandens keliai** – laivybai tinkami vandenys, esantys Lietuvos Respublikos teritorinėje jūroje ir nurodyti jūrlapiuose.

2. **Įgaliota klasifikacinė bendrovė** – Lietuvos Respublikos Vyriausybės įgaliota organizacija, atliekanti laivų techninę priežiūrą bei apžiūrą pagal Lietuvos Respublikos teisės aktų, tarptautinių sutarčių, klasifikacinės bendrovės taisyklių reikalavimus ir išduodanti atitinkamus tai patvirtinančius dokumentus. Vyriausybė gali įgalioti tik Europos Sąjungos pripažintas klasifikacines bendroves.

3. **Keleivis** – asmuo, kuris nėra įrašytas į laivo įgulos sąrašą ir neatlieka laive jokių pareigų. Keleiviais nelaikomi asmenys, išgelbėti jūroje ir paimti į laivą, locmanai ir jų mokiniai bei vaikai iki 1 metų, taip pat asmenys, laikinai dirbantys laive pastarajam esant uoste.

4. **Keleivinis keltas** – keleivinis laivas, kuris įrengtas taip, kad į jį galėtų įvažiuoti ir iš jo išvažiuoti kelių ar geležinkelio transporto priemonės.

5. **Keleivinis laivas** – laivas, vežantis daugiau kaip 12 keleivių.

6. **Laivas** – bet kurio tipo savaeigis ar nesavaeigis plaukiojantis statinys, kuris yra arba gali būti naudojamas laivybai.

7. **Laivo įgula** – laivo kapitonas ir kiti jūrininkai, atliekantys laive užduotis, susijusias su laivo eksploatavimu arba aptarnavimu, kurių pavardės įrašytos laivo įgulos sąraše.

8. **Laivo kapitonas** – jūrininkas, turintis atitinkamą jūrinio laipsnio diplomą ir vadovaujantis laivo įgulai bei valdantis laivą.

9. **Laivo savininkas** – asmuo, kuriam laivas priklauso nuosavybės teise.

10. **Laivo valdytojas** – asmuo, eksploatuojantis laivą, neatsižvelgiant į tai, ar jis yra laivo savininkas, ar juo naudojasi kitu teisėtu pagrindu.

11. **Locmanas** – jūrininkas, turintis susisiekimo ministro nustatytos formos locmano liudijimą, suteikiantį teisę padėti laivo kapitonui vesti laivą į uostą arba išvesti iš jo. Locmanas nėra savo vedamo laivo įgulos narys.

12. **Navigacijos įrenginiai** – kranto ir plūduriuojantys įrenginiai, kuriais gaunama informacija, būtina saugiai laivybai užtikrinti.

13. **Pakrančių apsaugos laivas** – valstybei nuosavybės teise priklausantis nekomerciniais tikslais naudojamas laivas, turintis specialius aiškiai matomus ženklus, užrašą ir atliekantis valstybės sienos apsaugos funkcijas.

14. **Saugios laivybos reikalavimai** – saugios laivybos ir taršos iš laivų prevencijos reikalavimai.

15. **Saugios laivybos valdymo sistema** – struktūrizuota ir dokumentuota sistema, įgalinanti laivybos kompanijos darbuotojus efektyviai įgyvendinti laivybos kompanijos saugios laivybos užtikrinimo ir aplinkos apsaugos politiką.

16. **Uostas** – vieta, kurioje laivas gali prisišvartuoti ir į laivą gali būti pakraunami ar iš jo iškraunami kroviniai.

17. **Uosto kapitonas** – pareigūnas, vykdantis laivybos priežiūrą ir užtikrinantis tvarkos palaikymą Lietuvos Respublikos jūrų uosto akvatorijoje bei krantinėse Uosto kapitono nuostatų nustatyta tvarka.

ANTRASIS SKIRSNIS
SAUGIOS LAIVYBOS VALSTYBINIS ADMINISTRAVIMAS

3 straipsnis. Saugios laivybos valstybinio administravimo organizavimas

1. Saugios laivybos valstybinį administravimą vykdo Susisiekimo ministerija.

2. Susisiekimo ministerija nustato saugios laivybos reikalavimus bei Tarptautinės jūrų organizacijos konvencijų, kodeksų ir rezoliucijų bei Europos Sąjungos teisės aktų, reglamentuojančių saugią laivybą, reikalavimų įgyvendinimo Lietuvos Respublikoje tvarką.

3. Lietuvos Respublikos ir tarptautinės teisės aktų, reglamentuojančių saugią laivybą, reikalavimų įgyvendinimui organizuoti ir jų vykdymo valstybinei priežiūrai užtikrinti steigiama Lietuvos saugios laivybos administracija.

4 straipsnis. Lietuvos saugios laivybos administracija

1. Lietuvos saugios laivybos administracija (toliau – Administracija) yra biudžetinė įstaiga. Administracijos steigėja yra Susisiekimo ministerija.

2. Administracijos organizacinę struktūrą tvirtina susisiekimo ministras.

3. Administracija išlaikoma iš valstybės biudžeto ir uostų rinkliavų atskaitymų, kurių dydį nustato Lietuvos Respublikos Vyriausybė. Administracijos metinę išlaidų sąmatą tvirtina susisiekimo ministras.

5 straipsnis. Administracijos funkcijos

Administracija:

1) kontroliuoja, kaip vykdomi Lietuvos Respublikos įstatymų, tarptautinių sutarčių bei kitų teisės aktų reikalavimai saugiai laivybai ir kaip užtikrinama taršos iš laivų prevencija;

2) registruoja laivus, plaukiojančius su Lietuvos valstybės vėliava, ir išduoda laivų dokumentus;

3) vykdo valstybinę laivų kontrolę uoste ir laivų, plaukiojančių su Lietuvos valstybės vėliava, laivo vėliavos valstybinę kontrolę;

4) išduoda jūrininkų kvalifikacinius dokumentus bei jūrininkų knygeles, tvirtina darbo laive ir plaukiojimo stažą;

5) sudaro valstybinę hidrografijos nuotrauką Lietuvos Respublikos jūrų uostuose, teritorinėje jūroje ir išimtinėje ekonominėje zonoje, skelbia hidrografinius duomenis;

6) įrengia, eksploatuoja ir plėtoja navigacinius įrenginius, kontroliuoja jų veikimą, teikia navigacinę ir hidrometeorologinę informaciją;

7) organizuoja naftos ir kitų kenksmingų medžiagų išsiliejimų Lietuvos Respublikos teritorinėje jūroje ir išimtinėje ekonominėje zonoje likvidavimo darbus, kontroliuoja, kaip uostų administracijos ir uostų naudotojai, įmonės, vykdančios veiklą Lietuvos Respublikos teritorinėje jūroje ir išimtinėje ekonominėje zonoje, yra pasirengusios likviduoti naftos ir kitų kenksmingų medžiagų išsiliejimus;

8) prižiūri įgaliotų klasifikacinių bendrovių veiklą Lietuvos Respublikoje;

9) atestuoja įmones, teikiančias su saugia laivyba susijusias paslaugas, mokymo ir treniruočių centrus (kursus) bei mokomuosius laivus, treniruoklius, laivyno technikos priežiūros bazes, laivų elektronikos centrus bei jų dėstytojus;

10) vykdo kitas šiame įstatyme numatytas funkcijas.

6 straipsnis. Uosto kapitonas

1. Lietuvos Respublikos jūrų uosto veiklą, susijusią su laivyba, užtikrina uosto kapitonas. Uosto kapitoną skiria ir atleidžia uosto administracijos vadovas.

2. Uosto kapitono veiklą reglamentuoja šis bei jūrų uosto įstatymai ir Uosto kapitono nuostatai. Uosto kapitono nuostatus, prieš tai suderinęs su Administracija, tvirtina uosto administracijos vadovas.

3. Uosto kapitono reikalavimu uoste esantys laivai, panaudodami turimas technines priemones, privalo suteikti pagalbą uoste nelaimės ištiktiems laivams ir žmonėms.

4. Uosto kapitono sprendimai jo kompetencijai priklausančiais klausimais yra privalomi ir turi būti vykdomi nedelsiant. Uosto kapitono sprendimai ir veiksmai gali būti skundžiami įstatymų nustatyta tvarka.

7 straipsnis. Uosto kapitono pagrindinės funkcijos

1. Uosto kapitonas:

1) kontroliuoja uosto akvatorijos gylį, vykdo uosto navigacinių įrenginių ir uosto navigacijos ženklų priežiūrą;

2) kontroliuoja laivų grimzlę;

3) kontroliuoja uosto krantinių būklę;

4) teikia laivams uosto navigacinę ir hidrometeorologinę informaciją;

5) leidžia laivams įplaukti į uostą ir išplaukti iš jo, registruoja laivų įplaukimą ir išplaukimą;

6) susidarius ekstremalioms situacijoms uoste, perdislokuoja laivus.

2. Uosto kapitonas privalo neleisti laivui išplaukti iš uosto, jeigu:

1) yra gautas Administracijos inspektoriaus sprendimas dėl draudimo laivui išplaukti iš uosto;

2) laivas pakrautas daugiau, nei leidžia laivo krovos žymės.

TREČIASIS SKIRSNIS
LAIVO TINKAMUMAS PLAUKIOTI

8 straipsnis. Laivo tinkamumas plaukioti

Tinkamu plaukioti nustatytame plaukiojimo rajone yra pripažįstamas laivas, suprojektuotas, pastatytas, įrengtas ir eksploatuojamas taip, kad užtikrintų jam nustatytus techninius, navigacinius, ekologinius, darbų saugos, priešgaisrinės saugos bei jūrininkų darbo laive reikalavimus, o laivo valdytojas turi tai patvirtinančius galiojančius dokumentus.

9 straipsnis. Laivų plaukiojimo rajonų (ribų) bei leistinų meteorologinių sąlygų nustatymas

Laivams plaukioti leidžiamas rajonų ribas bei saugiam plaukiojimui leistinas meteorologines sąlygas nustato įgaliotos klasifikacinės bendrovės.

10 straipsnis. Laivų projektavimo, statybos ir įrengimo reikalavimai

Laivų projektavimo, statybos ir įrengimo reikalavimus nustato įgaliotos klasifikacinės bendrovės. Jos vykdo ir šių darbų priežiūrą.

KETVIRTASIS SKIRSNIS
LAIVO ĮGULA

11 straipsnis. Laivų įgulų komplektavimo reikalavimai

1. Dirbti laive leidžiama tik jūrininkams, turintiems galiojančius jūrinio laipsnio diplomus ar kvalifikacijos liudijimus bei jų patvirtinimus, kurie suteikia jiems teisę eiti atitinkamas pareigas laive. Jūrinio laipsnio suteikimo tvarką nustato susisiekimo ministras, vadovaudamasis 1978 metų Tarptautine jūrininkų mokymo, diplomavimo ir budėjimo normų konvencija (1995 metų jos pataisomis).

2. Administracija, remdamasi Lietuvos Respublikos teisės aktų, Tarptautinės jūrų organizacijos ir Tarptautinės darbo organizacijos rezoliucijų reikalavimais, tvirtina kiekvienam Lietuvos Respublikos jūrų laivų registre įregistruotam laivui minimalią įgulos sudėtį ir išduoda laivui laivo įgulos minimumo liudijimą, be kurio draudžiama išplaukti į jūrą.

3. Nė vienas laivo įgulos narys į laivą negali būti paskirtas be laivo kapitono sutikimo.

12 straipsnis. Laivo įgulos narių sveikatos būklės tikrinimas

1. Kiekvienam laivo įgulos nariui privalo būti atliktas pagrindinis ir periodiniai sveikatos būklės patikrinimai ir jis turi gauti tai patvirtinantį medicinos įstaigos dokumentą.

2. Jūrininkų sveikatos tikrinimo tvarką nustato Vyriausybės įgaliotos institucijos, atsižvelgdamos į Tarptautinės jūrų organizacijos ir Tarptautinės darbo organizacijos reikalavimus.

13 straipsnis. Eigos pamainos ir budėjimai laive

1. Kad būtų užtikrinta saugi laivyba laivo reiso metu, taip pat saugi laivo eksploatacija jam stovint prie krantinės ar nuleidus inkarą, laive organizuojama eigos pamainos ir budėjimai.

2. Eigos pamainų ir budėjimo tvarką laivuose nustato Tarnybos Lietuvos Respublikos jūrų laivuose statutas. Šį statutą tvirtina susisiekimo ministras.

14 straipsnis. Jūrininkų registras

1. Asmenys, kuriems išduoti Lietuvos Respublikos jūrinio laipsnio diplomai, kvalifikacijos liudijimai bei jūrininko knygelės, registruojami Jūrininkų registre.

2. Jūrininkų registro nuostatus tvirtina Vyriausybė. Jūrininkų registrą tvarko Administracija.

PENKTASIS SKIRSNIS
LAIVŲ TECHNINĖ PRIEŽIŪRA, LAIVO DOKUMENTAI

15 straipsnis. Laivų techninės priežiūros organizavimas

1. Lietuvos Respublikos jūrų laivų registre įregistruotų laivų techninę priežiūrą vykdo įgaliotos klasifikacinės bendrovės.

2. Laivų techninė priežiūra atliekama apžiūrint laivus ir nuolat kontroliuojant jų techninę būklę. Laivui leidžiama plaukioti tik nustačius, kad jis atitinka tarptautinius ir nacionalinius saugios laivybos reikalavimus.

16 straipsnis. Pirminė laivo apžiūra

Kiekvieną laivą, prieš įrašant į Lietuvos Respublikos jūrų laivų registrą, privalo apžiūrėti Administracijos inspektorius arba Administracijos įgaliotas klasifikacinės bendrovės atstovas Jūrų laivų registravimo taisyklių nustatyta tvarka. Laivo apžiūros išlaidas atlygina laivo valdytojas Vyriausybės ar jos įgaliotos institucijos nustatyta tvarka.

17 straipsnis. Laivo dokumentai

1. Dokumentų, kurie turi būti Lietuvos Respublikos jūrų laivų registre įregistruotame laive, sąrašą tvirtina Administracija.

2. Lietuvos Respublikos konsulatai ar konsuliniai skyriai užsienyje turi teisę laikinai pratęsti laivo dokumentų galiojimą Lietuvos Respublikos Vyriausybės nustatyta tvarka.

ŠEŠTASIS SKIRSNIS
LOCMANŲ VEIKLA

18 straipsnis. Locmanas

1. Locmano pareigas gali eiti ne vyresnis kaip 65 metų laivavedys, mokantis valstybinę bei anglų kalbas ir turintis ne mažesnį kaip laivo, kurio bendroji talpa 500 ir daugiau tonų, vyresniojo kapitono padėjėjo jūrinį laipsnį.

2. Kvalifikacinius reikalavimus ir sąlygas asmenims, norintiems verstis locmano praktika, taip pat locmano liudijimo išdavimo tvarką nustato susisiekimo ministras. Locmano liudijimą išduoda Administracija.

3. Locmanų veiklą, laivų vedimo su locmanu tvarką reglamentuoja Locmanų tarnybos nuostatai. Šiuos nuostatus tvirtina susisiekimo ministras.

19 straipsnis. Laivų vedimo su locmanu rajonai, atlyginimas už locmanų patarnavimus

1. Laivų tipus ir rajonus, kur būtina naudotis locmano patarnavimais, nustato Administracija.

2. Locmanų patarnavimų minimalias ir maksimalias kainas, suderinęs su Konkurencijos taryba, tvirtina susisiekimo ministras.

20 straipsnis. Locmano ir vedamo laivo kapitono santykiai

1. Už laivo valdymą visada atsako vedamo laivo kapitonas. Jeigu laivo kapitonas palieka vairinę, jis privalo pranešti locmanui, kas vietoj jo bus atsakingas už laivo valdymą iki kapitonui sugrįžtant.

2. Locmanas privalo duoti vedamo laivo kapitonui patarimus, užtikrinančius saugų laivo vedimą, ir įsitikinti, kad vedamo laivo kapitonas teisingai suprato duotus patarimus.

3. Jeigu vedamo laivo kapitonas neatsižvelgia į locmano patarimus, locmanas vis tiek privalo (kiek tai įmanoma) teikti laivo kapitonui duomenis apie laivybos plaukimo rajone ypatumus.

21 straipsnis. Draudimas locmanui palikti vedamą laivą

Pradėjęs vesti laivą, locmanas be vedamo laivo kapitono leidimo neturi teisės palikti laivo:

1) išvedant laivą į jūrą – kol laivas nuplaukia iki tos vietos, nuo kurios toliau gali saugiai plaukti be locmano pagalbos;

2) įvedant laivą į uostą – kol laivas nuleidžia inkarą arba saugiai prisitvirtina prie krantinės;

3) kol locmaną vedamame laive pakeičia kitas locmanas.

SEPTINTASIS SKIRSNIS
LAIVŲ KONTROLĖ

22 straipsnis. Užsienyje įregistruotų laivų valstybinė kontrolė Lietuvos Respublikos jūrų uostuose (valstybinė laivų kontrolė uoste)

1. Valstybinės laivų kontrolės uoste tikslas – nustatyti, ar Lietuvos Respublikos jūrų uostuose esantys užsienyje įregistruoti laivai atitinka tarptautinius saugios laivybos reikalavimus, taip pat gyvenimo ir darbo sąlygų laivuose standartus.

2. Valstybinę laivų kontrolę uoste organizuoja ir vykdo Administracija. Valstybinės laivų kontrolės uoste tvarką nustato susisiekimo ministras, vadovaudamasis Tarptautinės jūrų organizacijos ir Europos Sąjungos teisės aktais dėl valstybinės laivų kontrolės uoste.

3. Jeigu patikrinus Lietuvos Respublikos jūrų uoste esantį laivą nustatyta, kad jis neatitinka tarptautinių saugios laivybos reikalavimų, taip pat gyvenimo ir darbo sąlygų laivuose standartų ir laivui dėl to uždraudžiama išplaukti iš uosto, laivo valdytojas Vyriausybės ar jos įgaliotos institucijos nustatyta tvarka privalo atlyginti pakartotinio laivo patikrinimo išlaidas.

23 straipsnis. Laivo išplaukimo iš uosto apribojimai

1. Administracijos inspektorius, nustatęs tarptautinių saugios laivybos reikalavimų, taip pat gyvenimo ir darbo sąlygų laive standartų pažeidimus, apie tai surašo nustatytos formos aktą.

2. Administracijos inspektorius uždraudžia laivui išplaukti iš uosto, jeigu:

1) laivo įgula neatitinka minimalios įgulos komplektavimo kriterijų, nurodytų laivo įgulos minimumo liudijime, arba laivo įgulos narių jūrinių laipsnių diplomai ar kvalifikacijos liudijimai yra negaliojantys arba nesuteikia teisės eiti laive atitinkamų pareigų;

2) laivas neatitinka jam nustatytų saugios laivybos reikalavimų, gyvenimo ir darbo laive standartų;

3) laivo dokumentai yra negaliojantys arba jų trūksta;

4) laivas neatitinka kitų tarptautinių arba Lietuvos Respublikos saugią laivybą reglamentuojančių teisės aktų reikalavimų.

3. Administracijos inspektoriaus sprendime dėl draudimo laivui išplaukti iš uosto turi būti nurodytos priežastys, dėl kurių draudžiama išplaukti, ir terminai nurodytiems trūkumams pašalinti. Apie šį sprendimą Administracija informuoja laivo valdytoją, laivo vėliavos valstybę, Tarptautinę jūrų organizaciją ir laivą prižiūrinčią klasifikacinę bendrovę.

4. Administracijos inspektoriaus sprendimo dėl draudimo laivui išplaukti iš uosto vykdymą kontroliuoja uosto kapitonas.

5. Jeigu laivas uoste buvo sulaikytas dėl nepagrįsto Administracijos inspektoriaus sprendimo, patirti laivo valdytojo nuostoliai atlyginami Lietuvos Respublikos įstatymų nustatyta tvarka.

24 straipsnis. Lietuvos Respublikos jūrų laivų registre įregistruotų laivų kontrolė (vėliavos valstybinė kontrolė)

1. Lietuvos Respublikos jūrų laivų registre įregistruotų laivų vėliavos valstybinės kontrolės tikslas – kontroliuoti, kaip Lietuvos Respublikos jūrų laivų registre įregistruotuose laivuose įgyvendinami tarptautiniai saugios laivybos reikalavimai, taip pat gyvenimo ir darbo sąlygų laivuose standartai bei kiti Lietuvos Respublikos saugią laivybą reglamentuojantys teisės aktai.

2. Laivų, įregistruotų Lietuvos Respublikos jūrų laivų registre, vėliavos valstybinę kontrolę susisiekimo ministro nustatyta tvarka vykdo Administracija arba jos tam įgalioti asmenys.

3. Jeigu Lietuvos Respublikos jūrų laivų registre įregistruotam laivui uždraudžiama išplaukti iš užsienio valstybės uosto dėl tarptautinių saugios laivybos reikalavimų pažeidimų, Administracija privalo ištirti tokio uždraudimo priežastis. Laivo valdytojas privalo Administracijai teikti visą tyrimui reikalingą informaciją.

4. Nustačiusi, kad laivui buvo uždrausta išplaukti dėl tarptautinių saugios laivybos reikalavimų pažeidimų, galėjusių kelti grėsmę žmonių gyvybei jūroje ir jūros aplinkos apsaugai nuo taršos, Administracija privalo atlikti išsamų laivo patikrinimą. Tokio patikrinimo išlaidas Lietuvos Respublikos Vyriausybės ar jos įgaliotos institucijos nustatyta tvarka atlygina laivo valdytojas.

25 straipsnis. Inspektoriai, atliekantys valstybinę laivų kontrolę uoste ar valstybinę vėliavos kontrolę

1. Kvalifikacinius reikalavimus inspektoriams, atliekantiems valstybinę laivų kontrolę uoste ar vėliavos valstybinę kontrolę, nustato susisiekimo ministras.

2. Laivo kapitonas privalo valstybinę laivų kontrolę uoste ar vėliavos valstybinę kontrolę atliekantį inspektorių įleisti į laivą ir jo patalpas, taip pat pateikti jam reikiamus dokumentus ir informaciją.

AŠTUNTASIS SKIRSNIS
LAIVYBOS KOMPANIJŲ IR LAIVŲ SERTIFIKAVIMAS

26 straipsnis. Laivybos kompanijų ir laivų sertifikavimas

1. Laivybos kompanijų ir laivų sertifikavimo tikslas – patvirtinti, kad laivybos kompanijos laivų saugios laivybos valdymo sistema atitinka Lietuvos Respublikos saugios laivybos valdymo sistemos bei Tarptautinio saugaus laivų eksploatavimo ir taršos prevencijos valdymo kodekso reikalavimus.

2. Laivybos kompanijų ir laivų saugios laivybos valdymo sistemas susisiekimo ministro nustatyta tvarka pagal savo įgaliojimus vertina Administracija arba įgaliotos klasifikacinės bendrovės.

3. Jei laivybos kompanijos ir laivų saugios laivybos valdymo sistema įvertinama teigiamai, Administracija arba įgaliota klasifikacinė bendrovė laivybos kompanijai išduoda Atitikties dokumentą, o laivui – Saugaus valdymo liudijimą.

DEVINTASIS SKIRSNIS
LAIVO VALDYTOJO IR LAIVO KAPITONO TEISĖS IR PAREIGOS SAUGIOS LAIVYBOS UŽTIKRINIMO SRITYJE

27 straipsnis. Laivo valdytojo pareigos saugios laivybos užtikrinimo srityje

1. Saugios laivybos reikalavimų vykdymą privalo užtikrinti laivo valdytojas. Jis atsako už tai, kad:

1) kiekvieną laivą valdytų laivo kapitonas bei vadovaujantys laivo įgulos nariai, turintys tinkamą kvalifikaciją jūreivystės, laivavedybos, ryšių ir jūros technikos srityse; kad laivo įgula pagal jos narių kvalifikaciją ir skaičių būtų tinkama dirbti konkrečiame laive, atsižvelgiant į jo tipą, dydį, variklius ir įrangą;

2) laivo kapitonas, vadovaujantys laivo įgulos nariai ir, kiek tai yra reikalinga, laivo įgula būtų visapusiškai susipažinę su tarptautinėmis taisyklėmis dėl žmonių gyvybės apsaugos jūroje, laivų susidūrimo išvengimo, jūros taršos išvengimo, radijo ryšio ir kad minėtų taisyklių reikalavimų būtų laikomasi;

3) laive dirbantys jūrininkai gautų darbui reikalingą informaciją jiems suprantama kalba;

4) laivybos kompanijoje ir laive būtų vykdomi šio įstatymo ir jo pagrindu priimtų teisės aktų reikalavimai.

2. Laivo valdytojas negali veikti arba varžyti laivo kapitono sprendimų, susijusių su saugia laivyba bei jūros aplinkos apsauga nuo taršos.

28 straipsnis. Laivo kapitono teisės ir pareigos saugios laivybos užtikrinimo srityje

1. Už saugią laivybą laivo plaukiojimo metu atsako laivo kapitonas. Jis privalo:

1) palaikyti tinkamą plaukioti laivo būklę;

2) nedelsdamas informuoti laivo valdytoją ir Administraciją apie laivui padarytą žalą;

3) nedelsdamas informuoti laivo valdytoją ir Administraciją apie laivo pasikeitimus, dėl kurių laivas gali būti pripažintas netinkamu plaukioti.

2. Laivo reiso metu mirus laivo įgulos nariui ar dėl kitų aplinkybių jam negalint eiti savo pareigų, laivo kapitonas turi teisę tęsti plaukiojimą su nesukomplektuota laivo įgula, jeigu jis yra įsitikinęs, kad esantys laivo įgulos nariai užtikrins saugią laivybą. Su nesukomplektuota laivo įgula leidžiama plaukti tik iki artimiausio uosto, o jame privaloma sukomplektuoti laivo įgulą.

3. Laivo kapitonas, prieš priimdamas šio straipsnio 2 dalyje numatytą sprendimą, privalo apie tai informuoti laivo valdytoją ir Administraciją.

DEŠIMTASIS SKIRSNIS
SAUGUS LAIVO PAKROVIMAS IR IŠKROVIMAS

29 straipsnis. Bendrieji reikalavimai

1. Laivas pakraunamas, iškraunamas ir balastas panaudojamas pagal laivo kapitono patvirtintą išankstinį ir faktinį laivo pakrovimo ir krovinio išdėstymo planą (schemą).

2. Už saugų laivo pakrovimą, iškrovimą ir balasto panaudojimą atsako laivo kapitonas.

3. Uosto kapitonas turi teisę neleisti laivui išplaukti iš uosto, jei pakrautas laivas kelia grėsmę saugiai laivybai.

VIENUOLIKTASIS SKIRSNIS
PAVOJINGŲ AR APLINKĄ TERŠIANČIŲ KROVINIŲ GABENIMAS LAIVAIS

30 straipsnis. Pavojingų ar aplinką teršiančių krovinių gabenimą reglamentuojantys teisės aktai

1. Pavojingi ar aplinką teršiantys kroviniai jūrų laivais gabenami vadovaujantis Lietuvos Respublikos įstatymais ir tarptautinėmis sutartimis bei 1973 metų Tarptautinės apsaugos nuo teršimo iš laivų konvencijos, Tarptautinio pavojingų krovinių gabenimo jūra kodekso, Tarptautinio laivų, skirtų gabenti supiltus pavojingus birius cheminius krovinius, statybos ir įrangos kodeksu, Tarptautinio laivų, skirtų gabenti suskystintas dujas, statybos ir įrangos kodekso bei kitų Tarptautinės jūrų organizacijos kodeksų nustatyta tvarka.

2. Saugaus pavojingų ar aplinką teršiančių krovinių gabenimo reikalavimus, vadovaudamasis šio straipsnio 1 dalyje nurodytų teisės aktų nuostatomis, nustato susisiekimo ministras.

31 straipsnis. Pavojingų ar aplinką teršiančių krovinių gabenimo tvarka

1. Laivo, plaukiančio į Lietuvos Respublikos jūrų uostą ir gabenančio pavojingus ar aplinką teršiančius krovinius, valdytojas, išplaukdamas iš pakrovimo uosto, privalo susisiekimo ministro nustatyta tvarka Lietuvos Respublikos jūrų uosto administracijai pateikti informaciją apie laive esančius pavojingus ar aplinką teršiančius krovinius.

2. Kiekviename laive, gabenančiame pavojingus ar aplinką teršiančius krovinius, turi būti laivo vėliavos valstybės arba jos vardu klasifikacinės bendrovės išduotas liudijimas, patvirtinantis, kad laivas ir jo įranga atitinka atitinkamos rūšies pavojingų krovinių gabenimo reikalavimus.

3. Draudžiama pradėti krauti į laivą pavojingus ar aplinką teršiančius krovinius, jei krovinio siuntėjas laivo kapitonui neįteikė pavojingo krovinio deklaracijos, taip pat jei laivas neturi šio straipsnio 2 dalyje nurodyto liudijimo.

4. Įvykus laivo, gabenančio pavojingus ar aplinką teršiančius krovinius, avarijai Lietuvos Respublikos teritorinėje jūroje arba susidarius aplinkybėms, keliančioms pavojų Lietuvos pakrantei, laivo kapitonas apie tai nedelsdamas privalo pranešti Administracijai ir pateikti informaciją susisiekimo ministro nustatyta tvarka.

DVYLIKTASIS SKIRSNIS
PAPILDOMI REIKALAVIMAI ATSKIRŲ KLASIŲ LAIVAMS

32 straipsnis. Reikalavimai keleiviniams laivams ir keleiviniams keltams

1. Visi Lietuvos Respublikoje įregistruoti keleiviniai laivai ir keleiviniai keltai privalo turėti galiojantį keleivinio laivo ar keleivinio kelto saugos liudijimą, kuriame turi būti nurodyta, kiek keleivių gali vežti šie laivai.

2. Keleivinio laivo ar keleivinio kelto saugos liudijimą išduoda įgaliotos klasifikacinės bendrovės arba Administracija.

3. Draudžiama keleiviniu laivu arba keleiviniu keltu vežti daugiau keleivių, negu nurodyta keleivinio laivo ar keleivinio kelto saugos liudijime, išskyrus išimtis, numatytas 1974 metų Tarptautinėje žmonių gyvybės apsaugos jūroje konvencijoje ar kituose tarptautinės jūrų teisės dokumentuose.

4. Susisiekimo ministras gali nustatyti papildomų reikalavimų Lietuvos Respublikos jūrų laivų registre įregistruotiems keleiviniams laivams ir keleiviniams keltams.

33 straipsnis. Reikalavimai specialios paskirties ir greitaeigiams laivams

1. Specialios paskirties laivas – laivas, kurio korpusas, įrengimai ir mechanizmai yra suprojektuoti konkrečiai specifinei veiklai ir kuris yra skirtas plaukioti nustatytame plaukiojimo rajone, o laivo įguloje yra specialiai parengtas personalas, atliekantis laivo paskirtį atitinkančias funkcijas.

2. Greitaeigis laivas – laivas, galintis plaukti maksimaliu greičiu, kuris yra lygus ar didesnis už nurodytą 1974 metų Tarptautinės žmonių gyvybės apsaugos jūroje konvencijos X dalies 1 taisyklės 2 dalyje.

3. Specialios paskirties ir greitaeigiams laivams papildomus tinkamumo plaukioti, eigos pamainų ir budėjimo, navigacinės įrangos ir įgulų parengimo reikalavimus tvirtina susisiekimo ministras, atsižvelgdamas į atitinkamus Tarptautinės jūrų organizacijos reikalavimus.

34 straipsnis. Reikalavimai žvejybos laivams

1. Žvejybos laivas – laivas, klasifikacinių bendrovių išduotuose laivo dokumentuose turintis įrašą „žvejybos laivas“ ir pritaikytas verslinei žvejybai.

2. Susisiekimo ministras, vadovaudamasis visuotinai pripažintomis tarptautinės jūrų teisės normomis ir Europos Sąjungos reikalavimais, Lietuvos Respublikoje įregistruotiems žvejybos laivams gali nustatyti specialius saugumo reikalavimus ar jų išimtis.

TRYLIKTASIS SKIRSNIS
LAIVŲ VILKIMAS

35 straipsnis. Laivo saugaus vilkimo reikalavimai

1. Laivo saugaus vilkimo reikalavimus tvirtina susisiekimo ministras.

2. Laivo saugaus vilkimo reikalavimų laikymosi valstybinę priežiūrą vykdo Administracija.

3. Laivo saugaus vilkimo reikalavimų laikymąsi Lietuvos Respublikos jūrų uostuose prižiūri tų uostų kapitonai.

KETURIOLIKTASIS SKIRSNIS
ĮMONĖS, TEIKIANČIOS SU SAUGIA LAIVYBA SUSIJUSIAS PASLAUGAS

36 straipsnis. Reikalavimai įmonėms, teikiančioms su saugia laivyba susijusias paslaugas

1. Įmonės, teikiančios su saugia laivyba susijusias paslaugas, turi būti atestuotos susisiekimo ministro nustatyta tvarka.

2. Nustatomos šios su saugia laivyba susijusios paslaugos:

1) gelbėjimo, priešgaisrinių, laivų takelažo priemonių, slėgio, temperatūros, elektros, signalizacijos, automatikos bei kitų prietaisų ir aparatūros gamyba, remontas, tikrinimas ir bandymas bei atitinkamų tai patvirtinančių pažymėjimų išdavimas;

2) navigacinių, radionavigacinių ir optinių prietaisų gamyba, remontas, tikrinimas ir bandymas bei atitinkamų tai patvirtinančių pažymėjimų išdavimas;

3) jūrlapių ir kitų navigacinių dokumentų koregavimas;

4) ryšio su laivais paslaugų teikimas;

5) locmanų patarnavimai;
6) laivų vilkimas (buksyravimas), gelbėjimo ir povandeniniai techniniai darbai;
7) uostų akvatorijų, bendrojo naudojimo vandens kelių gylių matavimas;
8) jūrų krovinių krovimas;
9) laivų švartavimas;
10) laivų projektavimo ir konstravimo darbai;
11) vertimasis jūrininkų įdarbinimu laivuose.

3. Įmonių veiklos, susijusios su šio straipsnio 2 dalyje nustatytomis paslaugomis, valstybinę priežiūrą vykdo Administracija.

PENKIOLIKTASIS SKIRSNIS
LAIVO ĮRENGINIAI

37 straipsnis. Laivo įrenginiai

1. Laivo įrenginiai – įranga, kuri pagal Tarptautinės jūrų organizacijos konvencijas turi būti naudojama laive saugiai laivybai ir jūros aplinkos apsaugai nuo taršos užtikrinti arba kuri yra savanoriškai naudojama laive ir kuriai, vadovaujantis tarptautinėmis sutartimis, reikalingas Administracijos arba įgaliotos klasifikacinės bendrovės patvirtinimas.

2. Visuose Lietuvos Respublikos jūrų laivų registre įregistruotuose laivuose gali būti įrengiami ir naudojami tik tokie laivo įrenginiai, kurie atitinka tarptautinių sutarčių reikalavimus. Ši nuostata netaikoma laivo įrenginiams, įrengtiems laive iki šio įstatymo įsigaliojimo.

3. Ar laivų įrenginiai atitinka tarptautinių sutarčių reikalavimus, nustatoma pagal susisiekimo ministro patvirtintus Laivų įrenginių sertifikavimo nuostatus.

4. Administracija arba įgaliota klasifikacinė bendrovė turi užtikrinti, kad išduodant arba pratęsiant 1966 metų Tarptautinėje konvencijoje dėl krovos žymių, 1972 metų Tarptautinių taisyklių siekiant išvengti laivų susidūrimų jūroje konvencijoje, 1973 metų Tarptautinėje apsaugos nuo teršimo iš laivų konvencijoje ir 1974 metų Tarptautinėje žmonių gyvybės apsaugos jūroje konvencijoje numatytus liudijimus, Lietuvos Respublikos jūrų laivų registre įregistruotose laivuose esantys laivų įrenginiai, kuriems išduodami minėti liudijimai, atitiktų Laivų įrenginių sertifikavimo nuostatų reikalavimus.

ŠEŠIOLIKTASIS SKIRSNIS
VANDENS KELIAI, NAVIGACIJOS ĮRENGINIAI

38 straipsnis. Saugios laivybos vandens keliuose užtikrinimas

1. Vandens keliai gali būti ženklinami ir žymimi jūrlapiuose bei locmanų žemėlapiuose tik atlikus šių kelių hidrografinius ir kitus tyrimus.

2. Navigacinį žymėjimą bendrojo naudojimo vandens keliuose ir uostų akvatorijose vykdo Administracija.

3. Bendrojo naudojimo vandenų kelių žymėjimo, tvarkymo ir eksploatavimo valstybinę priežiūrą vykdo Administracija.

4. Administracija organizuoja jūrlapių, locmanų žemėlapių, žinynų ir kitos informacinės literatūros leidybą, platinimą, informacijos apie navigacinius pasikeitimus pateikimą Lietuvos Respublikoje ir atsako už šių žinių tikslumą. Administracija privalo skelbti apie kiekvieną žinomą pavojų laivybai Lietuvos Respublikos teritorinėje jūroje.

5. Statybos darbų bendrojo naudojimo vandens keliuose vykdymo tvarką nustato susisiekimo ministras, statybos darbų bendrojo naudojimo vandens keliuose ir jūrų uostuose priežiūrą vykdo Administracija. Statybos darbai, trukdantys bendrojo naudojimo vandens keliuose užtikrinti saugią laivybą, draudžiami.

6. Laivyba bendrojo naudojimo vandens keliuose vykdoma pagal 1972 metų Tarptautines laivų susidūrimų jūroje prevencijos taisykles.

39 straipsnis. Apribojimai navigacijos įrenginių veikimo sektoriuje

1. Navigacijos įrenginių veikimo sektorius – teritorija, kurioje privalomai užtikrinama saugiai laivybai būtina navigacijos įrenginių informacija.

2. Navigacijos įrenginių veikimo sektoriuje draudžiama statyti nuolatinius arba laikinus statinius, sodinti medžius, įrengti didelio galingumo elektros arba kitokius šviesos šaltinius.

3. Kiekviena statyba navigacijos įrenginių veikimo sektoriuje turi būti suderinta su Administracija.

4. Navigacijos įrenginių veikimo sektoriaus ribas, apribojimus šio sektoriaus žemės naudotojams nustato Vyriausybė ar jos įgaliota institucija.

SEPTYNIOLIKTASIS SKIRSNIS
ŽMONIŲ IR LAIVŲ GELBĖJIMAS, LAIVŲ AVARIJŲ TYRIMAS, PASKENDUSIO TURTO IŠKĖLIMAS

40 straipsnis. Paieškos ir gelbėjimo darbų organizavimas

1. Žmonių ir laivų paieškos bei gelbėjimo darbus Lietuvos Respublikos teritorinėje jūroje ir Lietuvos Respublikos paieškos ir gelbėjimo rajone Baltijos jūroje organizuoja Administracija, vadovaudamasi 1979 metų Tarptautine jūrų paieškos ir gelbėjimo konvencija.

2. Administracijos reikalavimu visi Lietuvos Respublikos teritorinėje jūroje ir uostuose esantys laivai, panaudodami turimas technines priemones, privalo suteikti pagalbą nelaimės jūroje ištiktiems žmonėms.

41 straipsnis. Pareiga suteikti pagalbą

1. Kiekvieno pavojuje esančio laivo kapitonas privalo visais įmanomais būdais ieškoti pagalbos laivui ir jame esantiems žmonėms.

2. Kiekvieno laivo kapitonas, nesukeldamas rimtos grėsmės savo laivui, įgulai ar keleiviams, privalo:

1) suteikti pagalbą bet kuriam asmeniui jūroje, jeigu iškyla jo žūties pavojus;

2) plaukti maksimaliai galimu greičiu gelbėti nelaimėje atsidūrusių žmonių, jei buvo pranešta, kad jiems reikalinga pagalba ir jeigu ji gali būti suteikta.

42 straipsnis. Susidūrusių laivų kapitonų pareigos

1. Kiekvienas susidūrusio laivo kapitonas, nesukeldamas rimtos grėsmės savo laivui, įgulai, keleiviams, privalo suteikti pagalbą kitam laivui, jo įgulai ir keleiviams.

2. Susidūrus laivams, kiekvieno susidūrusio laivo kapitonas, jei tai įmanoma, privalo pranešti vienas kitam laivų pavadinimus, laivų įregistravimo uostus ir nurodyti artimiausią uostą, į kurį jo laivas įplauks.

43 straipsnis. Laikinas laivų įplaukimo į tam tikrą Lietuvos Respublikos teritorinės jūros zoną apribojimas

1. Esant tikimybei, kad dėl konkrečioje Lietuvos Respublikos teritorinės jūros zonoje esančio pavojuje arba sužaloto laivo arba jo liekanų tiesiogiai arba netiesiogiai naftos produktais ar pavojingomis bei kenksmingomis medžiagomis gali būti užteršta Lietuvos Respublikos teritorinė jūra ar pakrantė, padaryta žala asmenims arba jų turtui, o apribojus laivų įplaukimą į zoną tokių pasekmių būtų išvengta arba jos būtų sumažintos, Administracija turi teisę laikinai apriboti laivų įplaukimą į tokią Lietuvos Respublikos teritorinės jūros zoną. Apie šį sprendimą būtina kiek galima greičiau pranešti suinteresuotoms institucijoms ir jūrininkams susisiekimo ministro nustatyta tvarka.

2. Pranešus apie šio straipsnio 1 dalyje numatytą zoną, į ją negali įplaukti ir joje būti joks laivas, išskyrus laivus, numatytus Administracijos sprendime dėl laivų įplaukimo į Lietuvos Respublikos teritorinės jūros zoną laikino apribojimo.

44 straipsnis. Laivų avarijų tyrimo tikslai ir tvarka

1. Laivų avarijų tyrimo tikslas – nustatyti laivo avarijos aplinkybes, priežastis ir dėl to kaltus asmenis, taip pat pateikti išvadas ir pasiūlymus dėl prevencinių veiksmų taikymo, kad būtų išvengta laivų avarijų.

2. Laivų avarijų tyrimo tvarką nustato susisiekimo ministras, vadovaudamasis atitinkamomis Tarptautinės jūrų organizacijos rekomendacijomis. Laivų avarijas tiria Administracija.

45 straipsnis. Pranešimas apie laivo avariją

1. Įvykus laivo avarijai, laivo kapitonas privalo apie tai pranešti Administracijai. Jeigu Lietuvos Respublikos jūrų laivų registre įregistruoto laivo avarija įvyko užsienio valstybės teritorinėje jūroje ar uoste, laivo kapitonas apie tai privalo papildomai pranešti Lietuvos Respublikos diplomatinei atstovybei toje valstybėje.

2. Jeigu laivo avarija gali trukdyti saugiai laivybai Lietuvos Respublikos teritorinėje jūroje, Administracija privalo apie tai nedelsdama pranešti šiame rajone esantiems laivams.

46 straipsnis. Laivo avarijos tyrimo išvada

Ištyrus laivo avariją, surašoma laivo avarijos tyrimo išvada, kurioje nurodoma:

1) laivo avarijos laikas ir aplinkybės;
2) laivo reiso iki avarijos aprašymas;
3) laivo įgulos veiksmai laivo avarijos metu;
4) ar laivas ir jo įgulos veiksmai laivo avarijos metu atitiko saugios laivybos reikalavimus;
5) laivo avarijos priežastis;
6) laivo avarijos klasifikacija.

47 straipsnis. Paskendusio turto savanoriškas iškėlimas iš Lietuvos Respublikos teritorinės jūros

1. Jei Lietuvos Respublikos teritorinėje jūroje paskendęs turtas nekliudo laivybai, jūrų verslams, hidrotechnikos arba kitiems darbams, nekelia grėsmės žmonių gyvybei ar saugumui, neteršia aplinkos, tačiau turto savininkas nori paskendusį turtą iškelti, šis turto savininkas ne vėliau kaip per 3 mėnesius nuo turto paskendimo dienos apie tai turi raštu pranešti Administracijai.

2. Administracija, suderinusi su suinteresuotomis valstybės institucijomis, nustato terminą paskendusiam turtui iškelti bei šių darbų atlikimo tvarką ir apie tai praneša turto savininkui.

3. Administracija turi teisę neleisti turto savininkui kelti paskendusį turtą savo priemonėmis arba jo pasirinktu kėlimo organizavimo būdu, jeigu paskendęs turtas yra bendrojo naudojimo vandens keliuose, kur yra taikomas ypatingas režimas. Šiuo atveju turto iškėlimą organizuoja Administracija turto savininko lėšomis.

48 straipsnis. Paskendusio turto privalomas iškėlimas iš Lietuvos Respublikos teritorinės jūros

1. Jeigu Lietuvos Respublikos teritorinėje jūroje paskendęs turtas kliudo laivybai, jūrų verslams, hidrotechnikos arba kitiems darbams, kelia grėsmę žmonių gyvybei ar saugumui, gali teršti arba teršia aplinką, turto savininkas privalo iškelti šį turtą Administracijos reikalavimu per jos nustatytą terminą.

2. Jeigu dėl paskendusio turto yra tiesioginė grėsmė saugiai laivybai arba jeigu paskendusio turto savininkas neiškelia jo per nustatytą terminą, Administracija turi imtis reikiamų priemonių turtui iškelti arba kitu būdu pašalinti.

3. Jeigu paskendusio turto savininkas nežinomas, terminus, nustatytus paskendusiam turtui iškelti, Administracija paskelbia visuomenės informavimo priemonėse.

49 straipsnis. Paskendusio karinio turto iškėlimas iš Lietuvos Respublikos teritorinės jūros

1. Lietuvos Respublikos teritorinėje jūroje paskendusį karinį turtą iškelia arba sunaikina ar kitu būdu pašalina šio turto savininkas pagal šio įstatymo reikalavimus.

2. Jeigu paskendęs karinis turtas kliudo laivybai, jūrų verslams, hidrotechnikos arba kitiems darbams, kelia grėsmę žmonių gyvybei ar saugumui arba teršia aplinką, paskendusio karinio turto savininkas Administracijos reikalavimu ir iki jos nustatyto termino privalo šį turtą iškelti arba kitu būdu pašalinti.

50 straipsnis. Administracijos iškeltas paskendęs turtas

Turtas, kurio iškėlimą organizavo Administracija, taip pat turtas, kurio iškėlimą organizavo Administracija dėl jo tiesioginės grėsmės saugiai laivybai, žmonių gyvybei ar saugumui arba dėl aplinkos teršimo, kliudymo jūrų verslams, hidrotechnikos arba kitiems darbams, atitenka savininkui, jei jis pateikė prašymą per 6 mėnesius nuo turto iškėlimo dienos. Jei turto savininkas ir atsisako iškelto turto, jis privalo Administracijai atlyginti turto iškėlimo, jo saugojimo ir kitas dėl to turėtas išlaidas.

AŠTUONIOLIKTASIS SKIRSNIS
ATSAKOMYBĖ UŽ SAUGIOS LAIVYBOS REIKALAVIMŲ NEVYKDYMĄ

51 straipsnis. Atsakomybė už saugios laivybos reikalavimų nevykdymą

1. Už saugios laivybos reikalavimų nevykdymą kaltiems asmenims taikoma Lietuvos Respublikos įstatymų nustatyta atsakomybė.

2. Jeigu Lietuvos Respublikos jūrų laivų registre įregistruotame laive nuolat pažeidžiami saugios laivybos reikalavimai ir laivui dėl to uždraudžiama išplaukti iš Lietuvos Respublikos ar užsienio valstybių uostų, Administracija susisiekimo ministro nustatyta tvarka turi teisę 3 mėnesiams sustabdyti tokiam laivui išduoto leidimo plaukioti su Lietuvos valstybės vėliava galiojimą.

3. Jeigu pagal šio įstatymo 26 straipsnį sertifikuotos laivybos kompanijos laive nuolat pažeidžiami saugios laivybos reikalavimai ir laivui dėl to uždraudžiama išplaukti iš Lietuvos Respublikos ar užsienio valstybių uostų, Administracija susisiekimo ministro nustatyta tvarka turi teisę atlikti neeilinį laivybos kompanijos saugios laivybos valdymo sistemos įvertinimą ir šiam laikotarpiui sustabdyti tokiam laivui išduotą Saugaus valdymo liudijimo galiojimą.

4. Saugios laivybos reikalavimų pažeidimų klasifikavimo tvarką nustato susisiekimo ministras.

DEVYNIOLIKTASIS SKIRSNIS
BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

52 straipsnis. Įstatymo įsigaliojimas

Šis įstatymas įsigalioja nuo 2001 m. liepos 1 d.

Skelbiu šį Lietuvos Respublikos Seimo priimtą įstatymą.

RESPUBLIKOS PREZIDENTAS VALDAS ADAMKUS